

Intro

Ik wil het met jullie hebben over getuigen. Als je Jezus kent, wil je dat vast allemaal. Je bidt er om en zoekt naar de momenten waarop je goed kunt spreken over God en Zijn werk; dat je iets kunt zeggen waardoor de ander gaat nadenken over de zin van het leven en over de richting waarin echte vrede te vinden is.

Bedenk echter dat niet alleen je woorden tellen. Ook van je daden gaat een getuigenis uit, wat misschien nog wel sterker is dan dat van je woorden. Dat wat je 'leeft' telt zwaarder als dat wat je zegt. Met woorden kun je dat getuigenis verduidelijken...maar ook afbreken (als je leven niet overeenstemt met dat wat je zegt).

Ik wil met jullie verder nadenken over hoe je door je leven een getuige kunt zijn van wie je dient en dan in het bijzonder door de relaties waarin je functioneert.

Een gedeelte naar onze voorkeur?

We lezen Efeze 5:15 t/m 6:9.

Dit is enerzijds een mooi duidelijk stuk. Kort en bondig en maar voor een uitleg vatbaar. Was de hele Bijbel maar zo duidelijk. Dan zouden we het als christenen vast over meer dingen eens zijn.

Anderzijds is dit stuk niet een van de meest populaire stukken. Dat heeft ongetwijfeld te maken met die duidelijke opdrachten.

- We moeten elkaar onderdanig zijn (5:21)
- Een vrouw die onderdanig moet zijn aan haar man (5:22)
- Kinderen die hun ouders moeten gehoorzamen (6:10)
- Werknemers moeten gehoorzaam zijn aan hun werkgevers (6:5)

Je positie innemen! Wat een opdracht in deze tijd, waarin we zelfbeschikking zo belangrijk vinden...

Dat is met de verzen daarna (6:10-18) wel anders. Over dat thema, de geestelijke wapenuitrusting, wordt regelmatig gepreekt en er zijn ook veel boeken over verschenen.

Een populair stuk en een minder populair stuk bij elkaar... Wat we er ook van denken, het is belangrijk dat we steeds weer alle (ook al onze) gedachten leiden tot de gehoorzaamheid van Christus (2Kor.10:5). Beide gedeelten zijn even waar en belangrijk. De overeenkomst gaat zelfs verder: beide gedeelten geven een eigen belichting van de zelfde waarheid, namelijk die van geestelijke strijd.

Onze positie in Christus

Ik wil een klein tochtje maken door de Efezebrief heen om straks weer bij dit gedeelte uit te komen en helder te maken wat de in 5:15-6:9 genoemde relaties met geestelijke strijd te maken hebben.

Christenen zijn gezegende mensen

In 1:3 staat dat we 'gezegend zijn *met Christus...*' In vers 3-14 lezen we welke zegeningen we ontvangen hebben en wat het betekent als Jezus onze Heere wordt.

- De initiatieven die de Vader heeft genomen door Christus: onze uitverkiezing, ons doel (bestemming); Zijn liefde voor ons.
- We hebben verlossing en vergeving in overvloed ontvangen.
- De verborgenheid van Zijn wil is ons bekend gemaakt.
- We zijn erfgenaam geworden.
- We zijn 'instrumenten' geworden die bestemd zijn om Hem te eren.
- We zijn verzegeld van deze dingen door de Heilige Geest.

Wat een geweldig perspectief. Dit gaat veel verder dan alleen 'redding van het oordeel'.

Ken jij Hem? Heb jij al kennis gemaakt met dit onvoorstelbaar geweldige cadeau?

Er staat meer: 'We zijn gezegend met Christus *in de hemelse gewesten*'. In 1:20-23 krijgen we uitleg.

- Christus is nu in de hemelse gewesten (of beter gezegd: de bovenhemel) en Hij laat daar(mee) Zijn overwinning zien over alle machten, inclusief satan zelf.
- Christus is het Hoofd van de gemeente. Wij mogen Zijn lichaam zijn. Hij is de bron van ons leven (Kol.3:3). Hij bestuurt ons.
- Zijn realiteit is onze realiteit. Wij zijn onlosmakelijk met Hem verbonden. Naar onze positie zijn wij ook waar Hij is (2:6). In Hem zijn wij ook boven de machten gesteld. In Hem zijn ook wij overwinnaars (Rom.8:37).

We hebben dus niet alleen iets ván Hem gekregen, maar ook mét Hem.

Onze taak

De Heere danken en eren

Als je iets krijgt, is het minste wat je kunt doen iemand bedanken. Zo ook hier. Het is de bedoeling dat we de Heere voor al deze zegeningen danken, steeds weer. Vergelijk het met cadeaus die je steeds weer vastpakt en bewondert.

- Danken = bedanken. 'Heere, wat geweldig dat U mij hebt gered en zo rijk gezegend hebt.'
- Danken = Hem eren. Dat is ons levensdoel; individueel en collectief (1:6, 12, 14; 3:21).
- Danken = Amen zeggen, be-amen, geloven. Door te danken zet je de stap waarmee je antwoord geeft op de uitnodiging van Jezus. Dus als je Hem nog niet kent als je Redder en Heere, begin dan om Hem te danken voor wat Hij voor jou gedaan heeft. Dat staat gelijk aan in Hem geloven.

Getuigen van de overwinning

Onze taak is echter groter dan dit. Dat lezen we in 3:10. Het is onze taak om 'de veelvuldige wijsheid van God te verkondigen in de hemelse gewesten'. Wat houdt dat in? In ieder geval dit: Dat we het getuigenis van de overwinning van Christus verkondigen over de boze machten (Kol.2:15).

- Hij heeft ons verlost uit de macht van de duisternis (Kol.1:13).
- Hij is de Heer van ons leven en in Hem mogen we de duivel zijn plaats wijzen (4:27).
- Hij alleen is onze Koning; Hij is de enige autoriteit die voor ons geldt (1Kor.2:2; Gal.2:20).

Als wij hier op aarde leven naar Zijn wil (1Thess.4:3), dan klinkt keer op keer het getuigenis van Christus' overwinning door in de hemelse gewesten.

Getuigen van de eenheid

Het getuigenis van 'Gods veelkleurige wijsheid' heeft ook te maken met de eenheid die er is gekomen tussen Joden en heidenen. Paulus schrijft hierover in 2:14-19 en 3:1-9. Jezus Christus heeft de scheidsmuur tussen Joden en niet-Joden verbroken (2:14) en eenheid gemaakt waar dat niet was.

Joodse en niet-Joodse gelovigen zijn in Christus volkomen één zijn en hebben samen in Christus een plaats in de hemelse gewesten. Dit getuigenis is uniek (Ef.3:5).

Dit getuigenis is overigens ook de reden van Paulus' verdrukking en strijd (3:1 en 13; Kol.1:24-29).

Logisch, want de duivel en zijn machten willen niets liever dan verdeeldheid.

Elk initiatief hier op aarde wat in dienst wil staan van déze eenheid is een getuigenis tegenover satan en een bijdrage aan de eer van Christus op aarde en in de hemelse gewesten.

Samengevat gaat het dus bij de taak van de gemeente in de hemelse gewesten over het getuigen van overwinning en eenheid, die beiden tot stand zijn gebracht door Christus.

De realiteit van strijd

Wat een schitterend getuigenis mogen wij laten klinken! Maar ook de 'keerzijde van deze munt' moeten we niet onderschatten. Wie gaat leven met deze waarheden, gaat strijd ervaren. Waarom?

De reden van strijd

Wij maken de naam van Jezus groot op de plek waar de duivel had willen schitteren (Jes.14; Ezech.28).

Wij laten daardoor niet alleen in de hemelse gewesten zien wie de Baas is, maar ook hier op aarde.

- We groeien op tot een heilige tempel, een woonplaats voor God (2:22).
- We bouwen aan eenheid en liefde (4:3-4).
- We laten Christus zien hier op aarde (4:20-24) en gaan hier leven zoals Christus geleefd heeft (5:1-2): tot eer van God en tot heil van onze naaste. Door dichtbij Jezus te leven (Kol.4:1-2) zullen we ook veel van Hem uitstralen.

Voor satan is er dus alle reden om ons getuigenis lam te leggen en te laten stoppen. Hij zal ons proberen 'laag' te laten leven; naar zijn patronen, de patronen van de zonde. Waar de zonde heerst, verdwijnt het getuigenis van de overwinning. Waar de zonde heerst, verdwijnt ook de eenheid in het lichaam van Christus en het getuigenis van deze eenheid.

De inzet van de strijd

Over deze strijd wordt ook geschreven in Ef.6:10-18. Het is niet in de eerste plaats een strijd tegen de zonde (daar heeft Paulus al eerder wat over gezegd - 4:2-24; 4:27), maar tegen de inhoud van alles wat we door Christus gekregen hebben: gerechtigheid, vrede, zekerheid van ons behoud, de waarheid van Gods Woord.

Een aanval op je geloof en gedrag

De duivel valt ons niet alleen 'geestelijk' aan, op je geloof in heilszekerheden, maar ook op structuren en in situaties waarmee we iedere dag te maken hebben; een aanval op je gedrag.

Hier op aarde kunnen we laten zien hoe de zaken er in de hemelse gewesten werkelijk voorstaan. Hier op aarde kunnen wij laten zien wie onze Heere is en wie wij willen dienen en eren.

En daarom rondt Paulus nadat hij alle zegeningen beschreven en uitgewerkt heeft de brief ook niet af, maar geeft hij in hoofdstuk 4-6 allerlei aanwijzingen voor een leven hier op aarde wat getuigt van onze positie en van onze Koning. 'Wandel waardig de roeping waarmee je geroepen bent' (4:1).

Paulus maakt dit heel concreet, voor het gemeentelven (4:1-16), voor het persoonlijke leven (4:17-24 ev.) en ook voor onze relaties.

Getuigen door relaties

Algemene relaties

In 4:25 begint hij met algemene aanwijzingen voor onze relaties; voor hoe we met elkaar om gaan.

In onze relaties is geen plaats voor hoogmoed, maar alleen van dienstbaarheid (5:21). Daarin laten we het karakter van Christus zien (5:1-2). '*Achtende de een uitnemender dan de ander*' (Fil.2:3).

Deze houding gaat ver. Christus' liefde was agape-liefde, onzelfzuchtig. Deze liefde kan zelfs bestaan vanaf één kant. Het is geen reagerende liefde, maar liefde zonder oorzaak. Hij ging de tweede mijl.

Dit staat haaks op de regel die hier op aarde vaak wordt toegepast: Voor wat hoort wat. Wie goed doet, wie goed ontmoet. Wie kaatst moet de bal verwachten.

Waar deze liefde is en groeit, daar is het getuigenis aanwezig van overwinning en eenheid. De eenheid in Christus is een kracht die tegen alle krachten in gaat. '*Prijs de Heer, de weg is open, naar de Vader, naar elkaar. Jezus Christus, Triomfator, mijn Verlosser, Middelaar.*'

Alle zonden waarvoor Paulus waarschuwt, zijn uitingen van anti-liefde. Zonde doen is gericht zijn op jezelf. Je kiest niet alleen voor je eigen pleziertje en bedroeft daarmee de Heere, maar je schaadt ook je naaste. Als jij in zonde leeft, ontmoet jouw naaste niet (de liefde van) Christus in jou.

Het ik-gerichte van de zonde past prima binnen de tendens van deze tijd: doe wat je zelf wilt; kies voor je eigen geluk; eerst moet ik het zelf goed hebben en van wat ik over heb kan ik delen met anderen.

Huwelijk

In 5:22-33 gaat Paulus verder over het huwelijk. De vrouw moet haar man zo gehoorzamen, als de gemeente Christus gehoorzaamt. En de man moet zo van zijn vrouw houden, zoals Christus van Zijn gemeente houdt. Dat zijn nog eens stevige opdrachten! De moderne mens verafschuwt dit. Men ziet het als een vrijbrief voor de onderdrukking van de vrouw. Men denkt dat vrouwen hierdoor minder kansen krijgen dan mannen om zicht te ontplooien. Dit wordt hier echter niet bedoeld.

Christenen zouden beter moeten weten. De onderdrukking van de vrouw, waarvan we het bestaan niet mogen ontkennen (!), kan nooit de bedoeling zijn van onze Vader, die ons allen liefheeft en ook een plan heeft voor ieders leven (2:10). Hij geeft zowel de man als de vrouw een eigen unieke plaats, om daarin ook weer het getuigenis te laten zien van de verbinding tussen Christus en de gemeente (5:32). Het bijbelse huwelijk is een 'plaatje' van de werkelijkheid in de hemelse gewesten: Christus is het Hoofd van de gemeente. Hij is haar Heer en Hij zorgt voor haar. En de gemeente dient Hem.

Dit helpt ons om de emancipatiebeweging te duiden. De Bijbel leert ons dat daar waar de vrouw zich onttrekt aan Gods ordening, de weg open ligt voor geestelijke verleiding en ontwrichting. Dat gebeurt eveneens als de man zijn positie niet meer inneemt en vorm geeft zoals de Heere het bedoeld heeft.

Dit helpt ons ook om de enorme strijd om huwelijken te begrijpen. Ook in ons land is het nu bijna zo ver dat 1 op de 2 huwelijken uitloopt op een echtscheiding. Wat is er aan de hand? Dit: de duivel kan niet meer Christus van Zijn troon stoten, maar wel het beeld van Zijn overwinning en regering op aarde slopen. Mijns inziens geeft dit inzicht ons ook de richting aan voor het tegenhouden van deze ontwikkeling in onze gezinnen. Of geloof jij ook niet meer dat dit kan? Niet romantiek (sommigen zouden zeggen: een fijn seksleven) en goedbedoelde beloften zijn de basis voor trouw en onbaatzuchtige liefde, maar de voortdurende gemeenschap met Jezus Christus. Misschien komt daar juist wel strijd op af, maar ik ben er van overtuigd dat Hij ons zal helpen om liefde en trouw te bewaren en samen of misschien wel alleen een getuige te blijven van een hogere werkelijkheid.

Gezin

In 6:1-4 geeft Paulus ons aanwijzingen voor gezinsrelaties. Kinderen moeten hun ouders gehoorzamen, niet omdat de ouders dat zo belangrijk vinden, maar omdat de Heere zelf dit wil. Het gehoorzamen van je ouders is 'recht', goed, voor de Heere.

Kom hier maar eens mee aan in deze tijd waarin de gezagscrisis zich steeds verder uitbreidt. We zien het gezag afbrokkelen in de gezinnen, maar ook in uitbestede vormen van opvoeding, zoals het onderwijs. Wat is er aan de hand? De rebellie op aarde is opnieuw een indicatie van hoe satan het getuigenis in de hemelse gewesten wil verstoren. De Heere wil eenheid door ordening. Satan wil verdeeldheid en probeert dit te bereiken door wanorde.

Kinderen, jongeren, wil jij daar aan meedoen? Ik weet best dat ook ouders niet zonder fouten zijn en dat hun voorkeuren en ideeën niet altijd de jouwe zijn. Ik hoop niet dat je jezelf daar op blind staart. Er is meer aan de hand. Er is iemand die jou graag wil gebruiken om de Naam van Jezus door het slijk te halen, of om het huwelijk van je ouders lekker onder druk te zetten. Wil jij daar aan meewerken? Dat lijkt me van niet, als je graag Jezus wilt dienen. Het is van tweeën één. Kies daarom ook in deze dingen radicaal voor de Heere en bid erom dat Hij je wil helpen om je ouders te eren. Ik zeg niet dat dit altijd makkelijk is. Maar denk steeds aan Jezus, die ook niet wegliep voor de moeilijke situaties. De Heere belooft er bij dat gehoorzaamheid aan je ouders leidt tot zegen, net zoals dat ook bij het oude Israël zo was. Als jij doet wat Hij van je vraagt, zul je merken dat Hij steeds dicht bij je is.

Ook voor de ouders en in bredere zin alle opvoeders is er aan deze instelling van God een opdracht verbonden. Het is niet zo moeilijk om gehoorzaamheid te eisen. Maar het is juist onze taak om onze kinderen voor te leven in het omgaan met gezag, in je leven met de Heere, in de gemeente, in je huwelijk, in je baan. Niet zelden is afnemend óntzag van de kinderen een gevolg van afnemend gézag bij de opvoeders. Als de opvoeders niet meer in hun relaties laten zien wie zij dienen, dan hoeft het ons niet te verbazen als ook de kinderen het gezag van zich willen afwerpen. Opvoeden is in de eerste plaats voorleven. Ontsporing van kinderen is niet altijd terug te voeren is op de opvoeding die ze gekregen hebben, maar als het goede voorbeeld ontbreekt, is de kans groot is dat we daar de bittere vruchten van plukken in het leven van onze kinderen.

Met de opmerking aan de vaders om hun kinderen 'niet te verbitteren of tot toorn te prikkelen' maakt Paulus duidelijk dat we onze kinderen niet allereerst gehoorzaam moeten maken aan onszelf, maar dat het hoofddoel gehoorzaamheid aan de Heere is. Een kind wat de Heere dient, kan ook weer een nieuwe schakel zijn en worden in het getuigenis. Laten we dat steeds voor ogen houden bij de eisen die we onze kinderen opleggen en de manier hoe we met hen omgaan.

Werk

Ook in de relatie tussen werknemers en werkgevers moet het getuigenis van Christus doorklinken (6:5-9). Het klinkt door in de gehoorzaamheid, het respect en het plichtsbesef van de werknemer. Het klinkt ook door in de zorg en het respect van de werkgever voor zijn personeel. Als het overal zo zou zijn, zou het aantal stakingen vast en zeker terug lopen en zou dat ook veel dure vergadertijd schelen voor allerlei overheidsinstanties. Gods inzettingen zijn er werkelijk tot welzijn van de mens (Deut.4:40).

Afronding

We hebben allemaal een taak gekregen in een bepaalde fase van ons leven, als naaste, als broeder of zuster, als man of vrouw, als opvoeder of kind, als werknemer of werkgever.

De boodschap die ik wil overbrengen, is dat we op onze plek op een bijzondere manier het getuigenis van Christus en Zijn koninkrijk kunnen laten zien. Niet alleen met woorden en misschien zelfs wel zonder woorden. We staan allemaal 'onder' iemand en door onszelf op die plaats te gedragen zoals de Heere van ons verwacht, laten we zien wie onze Heer en Meester is.

Eenheid en ordening behoren tot Gods doelen. Satan wil het liefste mensen verdelen en tegen elkaar opzetten. Hij wil daardoor de signalen van Gods regering op aarde verdoezelen. We zien dat in onze tijd overal gebeuren; dat Gods gezag omver wordt geworpen. Hier wordt de geestelijke strijd concreet.

Je kunt het idee krijgen dat alle afval van God en Zijn regels in onze tijd ons overkomt en dat we het maar moeten accepteren dat dit gebeurt. Paulus kiest een ander standpunt. Hij laat ons zien wat onze positie is en wie er alle macht heeft in hemel en op aarde (Matth.28:18).

We krijgen niet de opdracht om een offensief te voeren tegen alle machten om ons heen, maar wel de verzekering dat we zullen standhouden als we onze wapens aandoen. 'Sterk je in de Heere en in de kracht van Zijn sterkte' (6:10).